

Благодарствена реч

Уважаеми преподаватели, колеги, приятели и гости,

Днес стоим тук – вече не просто студенти, а дипломирани магистри по Анализ на данни със специализиран софтуер. След толкова часове таблици, графики, модели и анализи, можем спокойно да кажем: данните говорят, а ние ги разбираме!

(...е, понякога ни отнемаше малко повече време, но важното е, че накрая все пак ги разбрахме!)

Научихме, че анализът не е просто числа и формули – това е начин на мислене, на разбиране на света и на намиране на закономерности дори в собствения ни хаос. И ако трябва да съм честна, SPSS беше не просто софтуер, а истинско приключение – нашият най-голям враг и най-добър приятел едновременно.

Имаше вечери, когато отчаяно гледахме екрана и си казвахме: “Само още един регресионен анализ и лягам.” А след това идваше още един... и още един. Но в крайна сметка – справихме се!

И през всичко това, освен знания по статистика и анализ, получихме нещо много по-ценно – човешко отношение, разбиране и подкрепа. Разбрахме, че за всеки преподавател стои не просто експерт, а човек, който вярва в нас, дори когато ние се съмняваме в себе си.

Искам да изкажа огромна благодарност към хората, които ни водеха по този път –

проф. Чипева, проф. Гоев, проф. Бошнаков, доц. Тошева, доц. Найденов, доц. Бозев, доц. Атанасов, гл. ас. Райчева и гл. ас. Димитрова.

Благодаря ви за знанието, за търпението, за това, че дори когато резултатите ни бяха „статистически незначими“, вие винаги намирахте начин да покажете, че самите ние сме значими!

А някои от нас имахме щастието да бъдем с вас, уважаеми преподаватели, не само през магистратурата, но и още от бакалавъра – цели пет години! Пет години общи лекции, упражнения, курсови, поправки и, разбира се, истории, които ще помним завинаги.

За мен лично, доц. Тошева и доц. Найденов имат особено място в този път – благодарение на разговорите ми с тях избрах именно тази специалност. Те бяха и хората, които ме насърчиха да не се притеснявам и да замина по програма „Еразъм“. Това беше едно от най-хубавите решения в живота ми – защото ми показа, че студентството не е просто учене, а преживяване. А благодарение на всички останали преподаватели, вече няколко години работя

по специалността си и смятам да се развивам още в тази посока – защото именно тук положих основите на своя професионален път.

Днес затваряме една страница, но отваряме нова – тази, в която ще превръщаме данните в решения, числата в истории и усилията си – в успех.

Защото, както често казваме в нашата специалност – всичко може да се анализира... дори и бъдещето!

Благодаря на всички преподаватели, на нашите семейства и приятели, които бяха до нас, когато моделите не излизаха, а кафето беше единствената ни мотивация. Без вас този ден нямаше да бъде същият.

И накрая – един последен анализ: Вероятността днес да сме горди от себе си = 100%. Вероятността да ни липсват тези години = изключително висока. А вероятността да спрем да анализираме всичко около нас... почти нулева.

Благодаря ви!